

a pénzügyminisztériumban van képviselve — az egész országos erdőműszaki vezényletet ezen minisztérium erdészeti osztályában tartom egyedül egyesíthetőnek. Természetesen a jelenlegi személyzet észszerű meg bővítésével.

Ez egyébiránt mellékes kérdés, s a pénzügyminisztérium fogalmától az országos erdőműszaki vezénylet époly idegen, mint a vallásügyi minisztériumétól; de ez az ügyre a gyakorlatban legkevesebb hátránnyal sem bírna.

F.

Törökország erdőtörvénye*).

A török állam igen nagy kiterjedésű erdőkkel bír, melyekből azonban eddig mindenki nem csak saját használatára, hanem eladásra is tetszés szerint fát vihetett. Az erdők ennek folytán oly annyira pusztítottak, hogy a török kormány az erdő állomány fenntartása céljából szükségesnek látta az erdők jövőre való használatát törvények által szabályozni, mi mellett azonban kénytelen lévén a lakosság ősi jogait kímélni, az említett törvényekben az okszerű erdőgazdaság elveit, az ország szokásaival kellett összhangzásba hozni.

Az erdők használatát egy erdőszabályzat határozza meg, mely folyó év január 1-én jött létre. Ennek függeléke egy szabályzat, mely a tüzés és tengerészeti számára szükséges fafélék szállításáról szól.

Az idézett törvények tartalma a következő: A török államban létező erdők négy osztályba soroztatnak: 1) állami erdők, 2) az Evkafe kezelésé alá tartozó erdők, 3) községi erdők vagy Baltalyks, 4) magán erdők. Az utóbbiakat illető szabványok a török mezőrendőri codexben foglaltatván, a következők által nem érintetnek.

Az állami erdők ki fognak jelöltetni. Ezekben úgy mint eddig, a lakosság jogosítva van nem csak saját használatára, de saját községében való eladásra is fát vágni és elhordani. Ha azonban nagyobb mennyisé-

*). A nm. m. k. közgazdasági minisztérium közleménye.

gekről, vagy arról van szó, hogy a fa a községen kívül adassék el, ez esetben a lakosok illetéket tartoznak fizetni, és a fakereskedőkkel egyenlő szabályok alá tartozóknak tekintetnek.

Az ingyen vett fa kiadásának ellenőrzése iránt külön szabályzat fogalkottatni. A fa kiadási módozatairól a következő szabályok szólnak.

A kivágandó fák jelzése az állam kalapácsával történik, és az erdészeti közegek ezen jelzéseket világlatban tartani kötelesek. A lomblevelű fák vágatása csupán októb. 15. april 15-ig terjedő évszakban van megengedve; kivételek engedtetnek a kéreghántás céljaira szolgáló tölgyfákra nézve. Tülevelű fák minden évszakban vágathatók. A tűzifa vágatására és faszén égetésre szánt erdőrészeket az erdészeti tisztviselők fogják évenként kimutatni. Kik az állami erdőkben fát vásároltak, kötelezetnek biztosítékot letenni, vagy jót állót állítani a célból, hogy kötelezettségeik teljesítése, vagy esetleg elmarasztalásuk lefizetése biztosítható.

Minden eladás vagy vágatás feltételei kötelező szerződésben állapíthatnak meg.

Minden község előljárója tartozik évenként a helybeli erdészeti tisztviselőnek kimutatni azon állatok nemét és számát, melyeket a lakosság az állami erdőkbe vinni szándékozik. A tisztviselő kijelöli a legeltetési téreket, meghatározza a legeltetési szakok tartalmát, és közelebbi feltételeit. Községen kívüli marhakereskedők az erdészeti tisztviselő engedélye folytán fizetésért szinte legeltethetnek az állami erdőkben.

A száraz fa szedés az erdészeti tisztviselő felhatalmazásával a községi lakosoknak díj nélkül megengedtetik.

Fa, kövek, zöld vagy száraz levelek kihordása csak az erdész tudtával engedtetik meg s erre nézve külön szabályzat fog kiadatni.

A második fejezet az Evkaf erdeiről szól, melyek megfelelnek a mi alapítványi erdeinknek, és melyek az állami erdőkkel egyforma kezelés alá vétetnek. A harmadik fejezet szerint a Baltalyk erdők azok, melyek minden időben a községek használatára voltak rendelve. Ezen erdőkől magán egyén semmi részt sem szerezhet meg tulajdonul, azaz annak

eladása tiltatik. A községi lakosok egyénenként vagy együttesen használhatják erdeiket; ha a favágatás kereskedési célokra történik, azért illeték fizetendő.

A szabályzat második czime az eljárás és büntetéseket tárgyalja, melyben mindenütt a büntető törvénykönyv illető szabványaira történik hivatkozás. Az eljárás a rendes törvényszékeket illeti. A büntetések pénz-bírságokból állanak; fizetési képtelenség esetében aránylagos fogság, melyből 1 nap két beslikre számíttatik (1 beslik közel 1 ft. 60 kr); ezen felül a tettes teljes kárpótlással tartozik. Az eljárás és büntetés többi szabványai jobbra megegyeznek a francia code forestier ide vágó szabányaival. Ezen törvénynek mintegy fügéléke a „Reglement concernant la fourniture de bois propres au service de la Marine et de l' Artillerie.“ Mindeddig a kormánynak jogában állott a tengerészet és tüzérség céljaira szükséges fákat úgy az állami, mint a magán és alapítványi erdőkben kijelölni, és azokért nem csak kárpótlás nem adatott, de az illető vidékek lakossága a fák feldolgozását és elszállítását is ingyen teljesíteni köteles volt. Ezen kötelezettség már a jelen szabályzat előtt ugyan megszűnt, de a szabályzat ezen felül a tengerészeti és tüzérségi célokra szükséges fáknak a nem állami erdőkből vágathatását azon esetekre szorítja, midőn a kívánt fa az állami erdőkben nem található. Az ily esetekben vágatható fának a földtől $1\frac{1}{2}$ arzin (1 arzin = $2\frac{1}{4}$ láb) magasságban, két arzin kerülettel kell birnia.

Ezen fák megtérítése alku útján megállapított érték szerint történik; ha ez nem vezetne célhoz, a helyhatóság által kijelölt becsüsök határoznak.

Mindkét szabályzat kivitelével a pénzügyminister bízott meg.

A legujabb vadászati törvényjavaslat.

Az igazságügyi ministérium által 1868. jun. 18-án 95. sz. a. beterjesztett, — és a központi bizottmány nézete szerint 1869. nov. 22-én 126 sz. a. némileg módosított vadászati törv.